

Με την αφορμή της μαύρης «επετείου» του σχηματισμού της άθλιας συγκυβέρνησης Τζαννετάκη, που εξέθεσε -δυστυχώς, όλη- την Αριστερά στα μάτια του κόσμου της εργασίας, ζητήσαμε από τον καθηγητή **Γιώργο Ρούση** ένα πολιτικό σχόλιο.

Ακούστε στο βίντεο που ακολουθεί, ολόκληρη την σύντομη συνέντευξη που μας παραχώρησε ευγενικά. Το ηχητικό της τηλεφωνικής συνομιλίας μας, συνοδεύουν φωτογραφίες αρχείου.

Σκληρός στις εκφράσεις του ο Γιώργος Ρούσης, περιγράφει ως πρώτη απόδειξη της νοοτροπίας της συνεργασίας των τάξεων και του συμβιβασμού την συγκυβέρνηση Τζαννέ Τζαννετάκη.

«Σημερινή έκφραση αυτής της συμπόρευσης, που για μένα είναι μία ταξική προδοσία, είναι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με άλλη μορφή αλλά με το ίδιο περιεχόμενο, με την εφαρμογή δηλαδή από την Αριστερά της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, που σημαίνει του καπιταλισμού της εποχής μας.»

«Είναι η συνέχεια της ίδιας λογικής ενσωμάτωσης της Αριστεράς στο κυρίαρχο σύστημα», συμπλήρωσε.

«Όπως τότε η Αριστερά ενσωματώθηκε και τυπικά, μέσω της κυβέρνησης Τζαννετάκη, στο κυρίαρχο σύστημα, έτσι και σήμερα -και δεν είναι τυχαίο ότι στην κυβέρνηση βρίσκονται και ίδια πρόσωπα», προσέθεσε αναφερόμενος στην συμμετοχή του Γ. Δραγασάκη στην τότε και την σημερινή κυβέρνηση.

«Όσες δυνάμεις θέλουν να λέγονται αριστερές σήμερα, θα πρέπει να τοποθετηθούν ξεκάθαρα σ' αυτό το θέμα. Τα λάθη επιτρέπονται, αλλά γι' αυτό υπάρχει και η αυτοκριτική», ανέφερε χαρακτηριστικά. Για να προσθέσει: «Καλύτερα να κάνουμε εμείς την αυτοκριτική μας, παρά να ανεχόμαστε να μας κάνουν κριτική οι αντίπαλοι. Για παράδειγμα, καλύτερα να λέμε τη δική μας κριτική αντίληψη για τον "υπαρκτό σοσιαλισμό", παρά να περιμένουμε να μας λένε όσα μας λένε».

Άλλο ένα δείγμα ρεφορμιστικής πολιτικής, χαρακτήρισε σε ερώτηση για την τότε ΕΟΚ -

σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, την θέση όχι της ρήξης αλλά της κριτικής μέσα από την πορεία.

«Το αυθόρμητο αντιΕΕ αίσθημα, που πηγάζει από την αντικειμενική πραγματικότητα, από το 'είναι' των ανθρώπων μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση», σχολίασε σε άλλο σημείο, πρέπει η Αριστερά να το αναβαθμίσει πολιτικά αν δεν θέλουμε να το καρπώνεται πολιτικά η ακροδεξιά, όπως συμβαίνει με την Λεπέν στη Γαλλία.